

Genç Felsefeci Ödülleri 2023-2024 İkincilik Ödülü

Eser Adı: Mutlu musun diye sorulunca mutlu olur musun?

Eser Türü: Blog Yazısı

Katılımcı: Mehmet Tabağ / Hisar Okulları / 5. Sınıf Öğrencisi

Eser Özeti: Eserimin konusu, mutluluğun başkalarının mutluluğu ile elde edilip edilemeyeceğidir. Eserim tür olarak blog yazısı formatındadır. Eserimi hazırlayabilmek için yakın zamanda aile bireylerimle bir araya geldiğim anılarımı toparladım ve çevremi gözlemledim. Özellikle üzerine düşünmek istediğim konu, başkalarının mutluluklarıyla mutlu olabilmek ile ilgiliydi. Bunun hem çok zor hem de çok önemli olduğunu düşünmekteyim. Eserim aynı zamanda mutluluk üzerine daha yakından düşünmemi ve sahip olduklarımın ne kadar kıymetli olduğunu fark etmemi sağladı.

Mutlu musun diye sorulunca mutlu olur musun?

Babaannemle her bulduğumuzda babaannem, “Mutlu musun?” diye sorar. Hem de sadece bana değil, sırayla herkese. Hatta farkında bile olmadan sıranı beklersin. Bir daha sorarsa mutlu değilim desem ne olur diye düşünürüm bazen. Ama her defasında herkes gibi mutluyum derim.

Niye mutluyum peki? Geçenlerde attığım basket üçlük müydü? Ailecek tatile mi gideceğiz? Ablamların okulu tatil oldu ve eve mi geliyorlar? Yılbaşı mı yaklaştı? Yoksa 23 Nisan mı bugün? Sınavlardan çok iyi notlar mı aldım? Dedemin ektiği baklaları mı topladım? Yoksa diktiğimiz soğanlar mı büyüyüvermiş bir çırpıda? Yeni bir bilgisayar oyunu mu çıkmış?

Bu yazıyı hazırlarken çok garip bir şey oldu. Sanki bulmacaların parçaları adeta bir oyundaki gibi kendi kendine yerleşiverdi. Hem ara tatil hem de bayram tatili olduğu için anneanneleri ve babaanneleri ziyaret etmek için İzmir’e gittik. Babam, annem ve ben evden çıkarak kordon boyunca yürüdük. Daha doğrusu onlar yürüdü, ben drifte bindim. Drift, bir tür elektrikli bisiklet, oturarak gidiyorsunuz ama güvenli. Ben çok mutluydum çünkü drifte binecek rahat bir yer bulmuştum. Annemle babam ise hem doğdukları hem de gençliklerini geçirdikleri yerde oldukları için mutlulardı. Ve tabii ki yanlarında ben olduğum için... Etrafa baktığımda çimlerin üzerinde voleybol oynayanları gördüm, onlar da çok mutlulardı. Birileri yemek yiyordu, yemek yedikleri için mi yoksa buldukları için mi mutluydular bilmiyorum ama mutluydular.

Ertesi sabah babaannem ve dedemin yürüyüşüne eşlik ettik. Her sabah mutlaka fuarda çiçeklerin, ağaçların arasında yürüyorlar. Biz de onlarla birlikte yürüdük. Yani daha doğrusu herkes yine yürüdü, ben ise drift ile ilerledim. Kuşlar, ağaçlar, sevdiklerim ve drift... Benden mutlusu yoktu açıkçası. Ama karşıdan sanki benden daha mutlu olabileceğini düşündüğüm bir grup koşarak

GENÇ FELSEFECİ ÖDÜLLERİ

geliyordu. Espirili bir şeyler konuşuyorlardı herhalde kendi aralarında. Hepsi kahkaha atarak koşmaktaydı. Bu sırada annemle babaannem sokaktaki kedileri besleyen bir teyzeye “merhaba” dediler. Saydım, toplam on beş tane kedi vardı. Hepsi mutluydu çünkü hepsine yetecek kadar yemekleri vardı. Teyze de kedileri besleyebildiği için çok mutluydu.

O sırada beklenen soru geldi! “Mehmet, mutlu musun? Işıl, mutlu musun? Kaan, mutlu musun? Oğuz, mutlu musun?” “Mutluyum” kelimesini duyan babaannemin yüzü şu an gözlerimin önünde. Garip bir şey oldu diye bahsettiğim de tam olarak bu! “Mutlu musun” diye soran babaannem, biz mutlu olduğumuz için mutlu oluyordu. Bunu duymak istiyordu. Ben de babaannem mutlu olduğu için mutluydum.

Okula gidemeyenlerin okula gidebildiğini, depremde evleri zarar görenlerin çok güzel evleri olduğunu, hasta olanların iyileştiğini, insanların savaşlar içinde değil de barış içinde yaşadıklarını görmeyi çok istiyorum. Ve bu sefer onlara ben soracağım: “Mutlu musunuz?”

Madem insana, dünyaya yarar sağlamak bizi mutlu ediyor o zaman size de sormak istiyorum: Mutlu musunuz?